

sit Foredrag. Det falder selvfølgelig ikke mig ind her at ville optræde som Defensor for Afholdssagen, det er gjort saa tit baade her i Salen og uden for Salen, at en Udredning af dens Betydning og Nytte ikke behøver yderligere at fremkomme her. Det, der i det ærede Medlems Udtalelser var nyt sikkert for en Del af Medlemmerne, og hvoraf ogsaa noget var nyt for mig, det var den franske Læge Dr. Duclos's Udtalelser, af hvilke man altsaa erfarer, at Alkohol skal have Betydning som Næringsmiddel for Dyr, saa at man formentlig kan tænke sig den Tid, hvor Landboere, der for deres personlige Vedkommende tidligere vare Afholdsmænd eller havde Interesse for Afholdssagen, ville nu bestræbe sig for at faa Næringsmidler til Svin og Køer med alkoholholdigt Indhold, saa at man kommer til at vende Skuden i stik modsat Retning af den, vi hidtil have sejlet. Det vilde være en højst ejendommelig Stilling, men jeg tvivler om, at den franske Videnskabsmand uden videre bør tages for en Autoritet, over for hvem enhver Kritik skal forstumme. Det ærede Medlem fremdrog selv, at der i videnskabelige Kredse var højst forskellige Meninger om dette Spørgsmaal, og det er vistnok en Sandhed, som man maa understrege stærkt, at man ikke skal lade sig bedaare af en Videnskabsmand, han være i øvrigt nok saa fremragende og dygtig, som om hans Udtalelse her var det sidste Ord. Lige over for, hvad han har sagt, vil man dog kunne fremsætte Udtalelser af en Række andre Videnskabsmænd, hvis Navne ogsaa have særdeles god Klang, Udtalelser, der gaa ud paa det stik modsatte, og hvoraf det fremgaar, at man uden nogen som helst Fare for Helbreden kan være med til at give Slip paa Alkoholen, men at man ved Brugen af Alkohol aldrig har Garanti for, at man kunde undgaa Farerne, og jeg ved, at Praksis bekræfter dette. Det forekommer mig at være en højst vigtig Sag for det danske Folketing at beskæftige sig med, og vi kunne ikke uden videre lade denne Sag gaa ud af Dagsordenen eller se overlegent paa den, eller maaske endogsaa mene, at Rigsdagen her var lidet kompetent til at dømme om, hvorvidt Alkoholen burde fjernes fra det offentlige Liv og Selskabslivet, fra alle Forhold, hvor Alkoholnydelsen er kommen til at spille en større og større Rolle, og hvor den er bleven en af vor Tids største Forbandelser, langt større sikkert, end de fleste andre Knyttet sammen, som den er, med Fattigdom og Uvi-

denhed og andre sociale Onder har den fremkaldt en Række Lidelser, som ingen Folkeopdrager kan lade være upaaagtet, hvorfor man ogsaa fra flere Sider er kommen til Klarhed over, at dette Spørgsmaal fortjener den største Paaagtning, da det er et Led i selve det sociale Spørgsmaal.

Den, der har beskæftiget sig en Del med Fattigdommen, og har set, hvorledes de fattige leve og bo, vil have set, at Alkoholen er kommen til at glide ind i den daglige Tilværelse som noget næsten nødvendigt. Hvis man nu yderligere kan faa slaaet fast ude fra, at det er af Betydning for Menneskets Ernæring, Sundhed og Livsglæde, at man nyder et beskedent Kvantum Alkohol, har man, synes jeg, Døren aabnet for den Anskuelse, at man noget nær kan skrive sig sine egne Love, og da har man i Stedet for at modvirke og bekæmpe denne store Fare, vi kende i vor Tid, gjort sit til, at den faar Lov til at florere frit, og vi have givet Alkoholnydelsen en Sanktion, som den ikke fortjener. Det forekommer mig at være en meget stor Fare, som man her burde have Øjnene aabne for, og i Stedet for at lade mig bedaare af en fransk Videnskabsmands Udtalelser skulde man hellere se, hvorledes det praktiske Liv former sig, og være klar over, at her er Tale om en Række Lidelser og Onder, som selv vi her i Folketingssalen, der naturligvis ikke vilde lovgive mod Alkoholen, dog ikke kunne undlade at lægge Mærke til. Jeg har i alle Tilfælde, hvor jeg har talt om Ædruelighedens Betydning — jeg siger med Villie Ædruelighed, ikke Afhold, fordi jeg ikke er Fanatiker — hævdet, at det ikke nytter at ville udrydde Misbrugen af Alkohol ved Straffebestemmelser eller Love, jeg tror ikke, at det paa noget Punkt vil bidrage til at skabe bedre Forhold og større Klarhed i denne Sag. Jeg er enig med den ærede Ordfører, som hævdede dette, i, at Straffe- og Lovbestemmelser ingen Ting nytte, og jeg tror, at alle burde samles i Erkendelsen af, at det Arbejde, der udføres frivilligt paa Basis af, hvad jeg vil kalde den sande Folkeopdragelse, er det eneste, der fører til et godt Maal. Jeg vil derfor meget bestemt fremhæve, at jeg ikke er Tilhænger af Tanken om Nedsættelse af en saadan Kommission, hvis man skulde tænke sig, at den skulde beskæftige sig med Lovbestemmelser mod Alkoholen, for det tror jeg ikke nytter. Man kan lovgive saaledes, at man gør Snapsen 4 Gange saa dyr, og man vil erfare, at den fattige heller pantsætter sin